

prima instanță: E.Cojocar
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: D.Manole, Șt.Niță, A.Bostan
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-2468/16

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Cojocar Sergiu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL-15 împotriva lui Cojocar Sergiu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată, și cererea reconvențională depusă de Cojocar Sergiu împotriva ÎMGFL-15, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind anularea facturii și obligarea excluderii din facturile de plată a sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Cojocar Sergiu, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 14 iulie 2015 ÎMGFL-15 a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cojocar Sergiu, intervenient accesoriu S.A. „Termoelectrica” prin care a solicitat instanței încasarea datoriei în sumă de 2573,25 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse, ÎMGFL-15 a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL-15 pe numele lui Cojocar Sergiu, S.A. „CET 2” a livrat energie termică. Odată cu deschiderea contului personal, locatarul vizat a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL-15, fapt ce se confirmă în opinia reclamantului prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice.

De asemenea, reclamantul a indicat că, în rezultatul acestor acțiuni, între locatar și ÎMGFL-15 în calitate de gestionar al fondului locativ, au apărut relații obligaționale.

Se indică în acțiune că, pârâtul nu achită serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 martie 2015, constituie suma de 2573,25 lei, pentru energia termică, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Astfel, conform art. 10, 17, 18 al hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Specifică reclamantul că, ÎMGFL-15, conform art. 617 alin. (2) lit. a) Codul Civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, însă, necătând

la acest fapt, pârâtul este informat prin intermediul facturii lunare și a reclamației prin care se aduce la cunoștință pârâtului să-și execute obligațiile, însă, acesta nu și le-a executat până la depunerea acțiunii.

În cursul judecării cauzei în fond, Cojocaru Sergiu a depus o cerere reconvențională către ÎMGFL-15, S.A. „Termoelectrica” prin care a solicitat instanței anularea facturii de plată nr. 126205417 pentru luna august 2015 în mărime de 2834,81 lei, și obligarea ÎMGFL-15 să excludă facturarea lunară în mărime de 20% din costul unui metru pătrat pentru încălzirea blocului 53/3 str. Paris mun. Chișinău pe numele lui Cojocaru Sergiu.

În motivarea acțiunii reconvenționale, Cojocaru Sergiu a indicat că, în anul 1999, apartamentul său a fost deconectat legal de la rețeaua centralizată de furnizare a energiei termice, acesta instanlându-și încălzire autonomă cu gaz natural. Despre acest fapt, la 09.09.1999, reclamantul a informat ÎMGFL-15, care ulterior a informat despre acest fapt și S.A. „Termocom”. În luna aprilie 2005, apartamentul reclamantului a fost debransat prin tăiere directă și de la coloanele termice tranzitorii, care treceau prin apartamentul său, dat fiind că a dispărut necesitatea în ele.

Indică Cojocaru Sergiu că, la momentul actual, la 11 decembrie 2012, s-a adresat cu o cerere la ÎMGFL-15 prin care a solicitat constatarea faptului lipsei coloanelor termice tranzitorii și să excludă plata de 20% din costul energiei termice calculate pentru 1 m.p., al apartamentului, însă, actul întocmit de către ÎMGFL-15, nu i-a fost eliberat lui Cojocaru Sergiu.

Mai afirmă Cojocaru Sergiu că, cu cereri similare s-a adresat și la 16.01.2013, 11.01.2014, 26.02.2014, 26.05.2014, 04.07.2014, 10.08.2015, însă, ÎMGFL-15 a refuzat neîntemeiat să-i elibereze reclamantului actul de constatare despre lipsa coloanelor tranzitorii în apartamentul său și excluderea sumelor din facturile de plată.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 septembrie 2015, cererea reconvențională depusă de Cojocaru Sergiu a fost primită spre examinare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL-15 a fost admisă integral, și s-a dispus încasarea de la Cojocaru Sergiu în beneficiul ÎMGFL-15 datoria pentru serviciile prestate și achitare a energiei termice în mărime de 2573,25 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Cererea reconvențională depusă de Cojocaru Sergiu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 14 ianuarie 2016, Cojocaru Sergiu a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015, și a solicitat instanței de apel admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de ÎMGFL-15 să fie respinsă, iar cererea reconvențională depusă de Cojocaru Sergiu să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Cojocaru Sergiu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că instanța de fond corect și întemeiat a admis acțiunea depusă de ÎMGFL-15.

Or, din norma citată se deduce că, în pofida faptului că Cojocaru Sergiu este

debransat de la agentul termic, acesta urmează să achite 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat.

Astfel indică instanța de apel că, instanța de fond corect a statuat că, prin hotărârea Guvernului nr. 707, s-a prevăzut plata pentru încălzire în mărime de 20% din costul energiei în cazul când cumulativ se întrunesc trei condiții, și anume: existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun; imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitoriu.

Cu referire la caz, se constată că, în privința apartamentului ce aparține cu drept de proprietate lui Cojocaru Sergiu, cele trei condiții indicate supra sunt întrunite, și prin urmare, s-a concluzionat că, Gestionarul Fondului Locativ corect a înaintat spre plată apelanților facturile pentru energie termică.

Instanța de apel a respins argumentele expuse de către apelant precum că, în coridorul scării în care dânsul locuiește, lipsește etajul tehnic, iar scările blocului nu sunt încălzite, deoarece acest argument al apelantului are un caracter declarativ și nu se confirmă prin înscrisuri probatorii în sensul art. 121-122 CPC RM.

Pentru aceleași, instanța de apel a invocat că urmează a fi respinse și argumentele expuse de către apelant precum că, subsolul din blocul de locuit din str. Paris 53/2, mun. Chișinău este închiriat de o persoană terță care achită energia termică consumată, din motiv că, în acest sens la dosar nu au fost administrate înscrisuri ce ar confirma poziția apelantului.

Relatează instanța de apel că, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere faptului că Cojocaru Sergiu nu are obligația de a achita serviciile prestate de S.A. „CET 2”, pe motiv că, în speță, raportul juridic obligațional instituit între părți a apărut ca efect al unui act normativ, și anume Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică.

În context, se remarcă că, potrivit art. 514 Cod Civil, care statuează că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act „sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Nu mai puțin important instanța de apel a menționat și faptul că, prin răspunsul nr. C- 1671/2/15 din 26 august 2015, reclamantului i-a fost explicat că plata de 20% care a fost calculată și înaintată spre plată de către furnizor, a fost efectuată conform hotărârii Guvernului RM nr. 191 din 19.02.2002

Totodată, instanța de apel a considerat că corect a fost respinsă de prima instanță și cererea reconvențională depusă de Cojocaru Sergiu prin care acesta a solicitat anularea facturii și obligarea excluderii din facturile de plată a sumei, dat fiind că, la caz, s-a stabilit în mod incontestabil faptul că, sumele înaintate spre plată apelantului derivă din norma imperativă a unui act normativ.

La 10 august 2016 Cojocaru Sergiu a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Mai mult ca atât se invocă în recurs că se denotă caracterul abuziv al pretențiilor intimatului ÎMGFL-15 și care nu a fost apreciat sub toate aspectele de instanța de fond stabilind incomplet circumstanțele de fapt ale pricinii, neaplicînd norma de drept material corespunzătoare speței, aplicînd eronat legea ceea ce în conformitate cu art. 386 alin. (1), lit. b, c), d) CPC al RM, prezintă temei pentru casarea sau modificarea hotărîrii de către instanța de apel la judecarea cazului, fapt care nu a avut loc. Mai mult de cît atât instanța de apel în decizia sa din 21 iunie 2016 în special pct.46, 47, 48, 50, 56 de fapt a susținut poziția eronată a primei instanțe precum că plata de 20% din costul energiei termice calculată pentru un metru pătrat al apartamentului înaintată de furnizor se datorează prevederilor Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 și la întocmirea acesteia au fost respectate toate prevederile legale, de menționat că anexa nr. 7 al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 prevede diverse circumstanțe în care poate fi percepută o asemenea plată, însă instanța de apel nu a intrat în esența normei legale dînd o apreciere greșită raportului material litigios emițînd o hotărîre ilegală prin ce a încălcat art. 432 alin. (2), lit. c), alin. (4) CPC al RM.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin scrisoarea Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților, inclusiv recurentului copia deciziei instanței de apel motivate din 21 iunie 2016 pentru cunoștință, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării de către participanții la proces, astfel recursul depus la 10 august 2016 de către Cojocaru Sergiu se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cojocaru Sergiu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Cojocaru Sergiu, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cojocaru Sergiu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Cojocaru Sergiu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru